

og deres forskjellige Udvalg, at give Forhandlingerne deres Præg og bidrage til, at Sagerne komme til en heldig Afslutning. Efter en saa byrdefuld Periode er det deels naturligt, at de kunne trænge til Hvile, deels trænge de til et Tidsrum, hvori de udelukkende kunne henvende deres Opmærksomhed paa Administrationen, og endelig paaligger der dem det overordentlig vigtige og byrdefulde Arbejde at forberede Lovene til næste Session, som sammentræder Aaret efter. Det er de Motiver, der have ført til, at det ifølge Grundloven ansees for ønskeligt, at Rigsdagens Samlinger kun skulde være to Maanedes. Dersom nu Fleertallets Ønske gaaer i Opfyldelse paa den allerfuldstændigste Maade, vil det altsaa kunne tænkes, at Hans Majestæt ved at vælge sine nye Ministre paalægger dem som den allerførste Pligt at skulle fortsætte den nuværende Samling og føre de Sager tilende, som nu ere bragte til visse Stadier i Thingene, og det er jo ganske naturligt, at vi alle mødes i det Ønske, at disse Sager maae blive bragte tilende. Dersom man vil tænke sig det særdeles heldige Tilfælde, at disse nye Ministre ere udrustede med en ganske overordentlig Arbejdsdygtighed, saa at de i ganske kort Tid kunne sætte sig ind i disse Sager og føre dem tilende, saa kunde man tænke sig, at de endvidere kunde løse den Op-gave at sætte sig ind i den hele Administration, der naturligviis i mange Detailler maa være dem fremmed og uvant, og at de tillige kunde gjøre Finantsloven færdig, og de andre Love, som det maatte ansees for ønskeligt at møde med til October 1870. Jeg vil ikke bestride, at dette er muligt, men jeg vil tillige paa den anden Side bestemt erklære — og jeg troer, at det høie Things Medlemmer ville være enig med mig — at det er en aldeles usandsynlig Eventualitet. Det er aldeles ikke sandsynligt, at de tiltrædende Ministre, naar de have ført Samlingen tilende paa den i Adressen foreslaaede Maade, skulle have Kræfter til i betimelig Tid og paa behørig

Maade at forberede Lovene til næste Samling. Dersom man altsaa blot fester Blikket paa nuværende Samling, saa have de ærede Forslagsstillere af Adressen fuldkommen Ret i, at der kan ventes Udbytte af Samlingen, naar det i Adressen udtalte Ønske imødekomes, men naar man seer ud over denne Samling og medtager den forestaaende Samling, altsaa betragter hele Perioden 1869—71, saa troer jeg, man med fuldkommen Visshed kan sige, at den forestaaende Samling maa blive ufrugtbar, fordi man berøver de tilkommende Ministre den Tid, de nødvendig maae have for at faae Finantsloven og de øvrige Love, som det var ønskeligt kom frem, færdig i betimelig Tid. Det stiller sig derfor for mig slet ikke som Noget, man kan gaae ud fra, at der — Lovgivningsarbejdet taget som en Heelhed — ikke blot for denne Samling, men ogsaa for den følgende Samling — kan ventes et større og rigere Udbytte af disse Samlinger, naar det Ønske fyldestgøres, som Adressen udtaler. Men samtidig med, at jeg saaledes ikke troer, at der vil kunne ventes et større praktisk Udbytte, naar dette Ønske fyldestgøres, saa vil det medføre praktiske Ulemper. Jeg troer, man kan sige sig selv som en afgjort Sag, at i det Dieblit Ministrene tiltræde og føre Samlingen tilende paa den forudsatte Maade, vil det Meste af Sommeren gaae med. For det Første vil Krisen være nogen Tid, dernæst kan man ikke nægte Ministrene en vis Tid til at sætte sig ind i Forretningerne, og derefter kommer Forhandlingerne i Thingene. Jeg antager ikke, der kan være mindste Tvivl om, at den største Deel af Sommeren vil gaae med, og saa vil man være rykket October saa nær, at det vil være fuldstændig umuligt til den Tid at have Sagerne forberedte, som det kunde ønskes. Ved denne Sessions Begyndelse er der udtalt Klager over, at Ministrene ikke have været istand til at være færdige i Begyndelsen af October, og alligevel er det vistnok aldeles klart, at dersom Adressens